

[Krag.]

Pantegæld omfatter, saa vilde man derigenem kunne tjene 300 Mill. Kr., som det saa skulde være Meningen at nedskrive de vedkommende Debitorens Pantegæld med. Ja, det kan være meget godt, men man har jo ikke de 300 Mill. Kr., dem har man jo kun saa længe, dette kolossale Obligationskøb har henlagt Obligationerne i Statens Bøger. I samme Øjeblik, som man efter at have nedskrevet Gælden vil søge at afvikle hele Spørgsmaalet ved paa ny at kaste Obligationerne ud paa Markedet, vilde man hurtigt faa at se, hvor den Fortjeneste, som man i Forvejen havde udnyttet, blev af, saa vilde man hurtigt blive klar over, hvor imaginær den i Virkeligheden havde været. Eller man kunde tænke sig en anden Vej.

Jeg hørte nok det ærede Medlem Hr. Hasle med et fornøjet Sideblik til sin Side-mand til højre sige: men det var netop det, man vilde undgaa. Men saa maa jeg forstaa det saaledes, at det, man tænker sig at gøre, det er dette at opkøbe en mindre Obligationspost, skal vi sige af 1½ Milliard, f. Eks. 300 Mill. Kr., og saa møde op med de saaledes indkøbte Kasseobligationer i de vedkommende Kreditinstitutioner og indfri for ethvert Laan den Brøkdæl, som det kunde tilkomme af disse 300 Mill. Kr., hvilke saaledes indleverede Obligationer det saa blev de vedkommende Kreditinstitutioners Opgave at tilintegøre, efter at Gældsnedskrivningen havde fundet Sted. Ja, saa havde man paa den Maade, naar man foretog et saadant Indkøb paa 300 Mill. Kr., og vi siger, man kunde gøre dette Opkøb til en Kurs af 75, ganske vist skaffet de vedkommende Debitorer en Nedskrivning af deres Gæld paa 300 Mill. Kr. ved at investere deri ca. 225 Mill. Kr.

Men saa opstaar en hel Række Spørgsmaal. Det første er — og det er det, der er Hovedspørgsmaalet, det, jeg gerne vil gøre de to smilende ærede Medlemmer, der sidder dernede, opmærksom paa —, paa hvilken Maade man vil tilvejebringe de ca. 300 Mill. Kr. Jeg saa nok, at det ærede Medlem Hr. Pitzner tog sig til Hovedet; det skulde han have gjort paa et tidligere Tidspunkt, saa vilde han ikke have skrevet de Ting i Betænkningen, han har skrevet.

Altsaa, for det første: hvor vil man faa disse Penge fra, og hvem skal til syvende og sidst tilbagebetale dem? Er det Udtryk for en storstilet Gave paa 225 Millioner med et Slag til Nedbringelse af Landbrugets Pantegæld i visse af vore Kreditinstitutioner? Ja, hvis det er de Konservatives Mening, kan jeg ikke sige andet end, at det

er en storslaaet Gestus, men det er ogsaa en tom Gestus. Det er en Gestus, som vel kan anvendes i en for et Parti lidt vanskelig Situation, saa kender vi nok Overbud helt deroppe over Skyerne, hvor Himlen siges altid at være blaa, men nogen som helst Realitet ligger der ganske afgjort ikke deri. Og jeg skulde jo til syvende og sidst mene, at hvis det ærede Parti bliver stillet overfor de faktiske Konsekvenser af en saadan Politik, vilde det hurtigt vige tilbage og meget hurtigt kvittere de Fantasier, hvortil det nu i den givne Situation maa gribe, fordi det ikke vil tage Haand i Hanke til Løsningen af de Opgaver, som foreligger, men maa søge at aflede Opmærksomheden fra Negativiteterne ved for det tørstende Vælgerfolk at oprulle et Fatamorgana som det, jeg her har beskæftiget mig med.

Det kunde i og for sig naturligvis være ligegyldigt, hvorledes Partiet i denne Sag forholder sig, og hvilke Fortolkninger man vil søge at lægge i de mystiske Ord i Betænkningen, hvis ikke det hele var egnet til og maaske ogsaa beregnet paa at holde Mistilliden oppe, at forkynde aabent og i det skjulte Forvisningen om, at dette overhovedet ikke kan betyde noget, Tvivlen om, at man i det hele taget kan ad disse Veje naa til at give et Bidrag til at lette Trykket, som hviler over Erhvervslivet. Og det kan og det vil i høj Grad mindske Mulighederne derfor.

Vi har haft et straalende Eksempel i den seneste Tid paa, hvad en Nations Enighed om Løsningen af en saadan Opgave betyder for virkelig at naa frem. Det fik vi for ikke ret lang Tid siden, da man i England konverterede det store britiske Krigslaan paa ca. 2½ Milliard Pund Sterling. Det skete i Sommeren 1932, hvor man konverterede ned fra 5 pCt. Ydelse af dette kolossale Laan til 3½ pCt. . . . Jeg synes, jeg hører et æret Medlem tale om, at det var en Tvangskonvertering, jeg ved ikke, hvem det ærede Medlem var, men om en saadan Tvang var der jo aldeles ikke Tale, slet ikke. Der var paa ingen Maade Tale om Tvangskonvertering. Og naar det ærede Medlem, som sidder ved Ordførerbordet, siger, at det er der her, saa er det baade rigtigt og urigtigt; thi kan det lykkes gennem de Foranstaltninger, som her tilvejebringes, at gøre en væsentlig Del af de højforrentede Kreditforeningsobligationer konverteringsmodne, bliver det dog et forholdsvis mindre Beløb, der bliver tilbage, og som der kunde være Tale om at tvangskonvertere, en Tvangskonvertering, som man maaske da kunde gøre ret tillokkende gennem en vis